

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ที่นี้ลูกได้รับความรักของหนทางครอบครัว เพราะพ่อพูดจากหัวใจของท่าน: ลูก ๆ ของพ่อ ลูกได้รับมรดกจากพ่อ กูรูผู้ที่มีร่างกายไม่สามารถให้ความรักนี้ได้

คำถาม: อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของลูก ๆ ผู้ที่ได้เข้าถึงความรู้ และสติปัญญาที่เฉียบแหลม?

คำตอบ: พวกเขามีความใส่ใจที่จะถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่น สติปัญญาของพวกเขาไม่ได้เร่งร้อนไปหาเพื่อนฝูงญาติมิตร ผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉียบแหลมไม่เคยหวนอนในขณะที่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขาไม่เคยนั่งหลับตาในโรงเรียน ลูก ๆ ผู้ที่นั่งที่นั่นเหมือนกับคนบ้า, ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาเร่งร้อนไปที่นั่น จะไม่เข้าใจความรู้ เป็นเรื่องยากอย่างยิ่งสำหรับพวกเขาที่จะจดจำพ่อ

โอมขานติ นี่คือการพบปะของพ่อและลูก ๆ นี่ไม่ใช่เมลาของกูรูและสาวกของเขาหรือผู้ติดตามของเขา กูรูเหล่านั้นก็เห็นผู้คนเหล่านั้นว่าเป็นสาวกหรือนักเรียนของตน สายตาของเขานั้นต่ำกว่า พวกเขามองดูผู้คนเหล่านั้นเพียงด้วยสายตานั้น พวกเขาจะไม่มองดูที่ดวงวิญญาณ พวกเขาเพียงแต่มองดูร่างกายเท่านั้น และสาวกของเขาเองก็นั่งในสำนักที่เป็นร่างด้วย สาวกก็จะคิดว่าบุคคลนั้นเป็นกูรูของเขา สายตาของพวกเขา ก็คือ ผู้ที่นั่นคือกูรูของเรา พวกเขามีความเคารพนับถือต่อกูรูของพวกเขา มีความแตกต่างอย่างมากมายที่นี้ ที่นี้พ่อมีความเคารพนับถือต่อลูก ๆ ท่านรู้ว่าท่านต้องสอนลูก ๆ ท่านต้องสอนลูก ๆ ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร และท่านต้องอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน กูรูเหล่านั้นไม่ได้มีความรักต่อลูก ๆ ในหัวใจของตน พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูก ๆ และลูก ๆ ก็มีความรักต่อพ่อเช่นกัน ลูก ๆ รู้ว่าบาปกำลังบอกความรู้ของวงจรโลกแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นสอนอะไร พวกเขาไม่เคยถ่ายทอดคัมภีร์มาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร พวกเขาเคยทำพิธีกรรมทางร่างกายของหนทางของบักตี และสอนมนตรากายตรี ฯลฯ พ่อได้มาและกำลังให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก พวกเราไม่รู้จักพ่อเลย พวกเราเคยเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกถามพวกเขาว่า: พระเจ้าอยู่ที่ไหน? พวกเขา ก็จะพูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อผู้คนมาหาลูกและพวกเขาถามลูก: “ลูกสอนอะไรที่นี้?” บอกพวกเขา: พวกเรากำลังสอนราชาโยคะที่จะทำให้ท่านเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ นั่นคือท่านกลายเป็นราชา ไม่มีขุมทรัพย์จิตอื่นใดที่ซึ่งพวกเขาพูดว่าพวกเขากำลังให้คำสอนเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทองและมนุษย์มีชีวิตอยู่ในยุคเหล็ก เวลานี้พวกเราอธิบายแก่ท่านถึงความลับของวงจรโลกที่จะทำให้พวกท่านกลายเป็นผู้ปกครองโลก พวกเราได้แสดงวิธีการที่ดีมากที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ท่านเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถสอนวิธีการเช่นนั้นแก่พวกท่านได้ นี่คือการราชาโยคะที่ง่ายตาย พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านนั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเช่นกัน และดังนั้นด้วยการจดจำท่านบาปของลูกจะถูกเผาทั้งเพราะโยคะคือไฟ ดังนั้นได้มีการสอนสิ่งใหม่ ๆ แก่ลูกที่นี้ นี่คือการหนทางของความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้และบักตินั้นแยกห่างจากกัน พ่อต้องมาเพื่อสอนความรู้แก่ลูก เพราะท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก พ่อคือพ่อของทุกคน พ่อทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ด้วยบราห์มา ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นนี่คือการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง สิ่งนี้เรียกว่ายุคที่ก้าวกระโดด พวกเรานั้นได้มีการก้าวกระโดดในยุคนี้สู่ที่ใด? พวกเรานั้นกระโดดจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ผู้คนเหล่านั้นได้เคยลงบันไดมาทีละน้อย ๆ ที่นี้พวกเราได้กระโดดจากโลกที่สกปรกไปสู่โลกใหม่ พวกเรานั้นขึ้นไปเบื้องบนโดยตรง พวกเราทั้งโลกเก่าและไปสู่โลกใหม่ นี่คือการประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด มีผู้คนมากมายในโลกเก่าที่ไม่มีขีดจำกัด มีมนุษย์น้อยน้อยอย่างยิ่งในโลกใหม่ซึ่งเรียกว่าเป็นสวรรค์ ทุกคนที่นั่นอยู่อย่างบริสุทธิ์ ในยุคเหล็กทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ ราวน์ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ พวกเราได้อธิบายแก่ทุกคน: เวลานี้พวกท่านอยู่ในอาณาจักรของราวน์ นั่นคือในโลกเก่า ตั้งเดิมแล้วพวกท่านเคยอยู่ในอาณาจักรของรามที่ซึ่งเรียกว่าเป็นสวรรค์ เวลานี้พวกเราสามารถจะบอกพวกท่านว่าพวกเราเคยวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและได้ลงมา ผู้ที่รู้คิดและดีมากนั้นก็เข้าใจได้อย่างเร็ว ผู้ที่สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ก็จะนั่งที่นั่นเหมือนคนบ้าที่จะมองไปรอบ ๆ ที่นั่น พวกเขาจะไม่รับฟังด้วยความใส่ใจ มีคำกล่าวว่า: ลูกนั้นเป็นเหมือนคนบ้า เมื่อชันยาสซี่ถ่ายทอดเรื่องราวของพวกเรา หากใครบางคนนั้นสับสนหรือความใส่ใจของเขานั้นไปสู่ที่อื่นใด ก็จะมีการถามบุคคลนั้นในทันทีว่า: ฉันได้พูดอะไร? พ่อเองก็เฝ้าแต่มองดูทุกคนเพื่อที่จะแน่ใจว่าไม่มีใครนั่งที่นั่นเหมือนกับคนบ้า ผู้ที่เป็นลูก ๆ ที่มีความเฉียบแหลมที่ดีมากนั้นก็จะไม่เคยหวนอนขณะที่ศึกษาเล่าเรียน ไม่ได้เป็นเรื่องปกติที่ใครจะนั่งในโรงเรียนพร้อมกับปิดตาของเขา พวกเขาไม่เข้าใจความรู้เลย และแล้วก็เป็นเรื่องยากอย่างยิ่งสำหรับพวกเขาที่จะจดจำพ่อ บาปของพวกเขาก็จะสามารถถูกตัดทิ้งไปได้อย่างไร? ผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉียบแหลมก็จะเข้าถึงทุกสิ่งอย่างดีมาก และมีความใส่ใจที่จะแบ่งปันความรู้กับผู้อื่น เมื่อใครบางคนไม่มีความรู้สติปัญญาที่เร่งร้อนไปหาเพื่อนฝูงญาติมิตร ที่นี้พ่อพูดว่า: ลูกต้องลืมทุกสิ่งอื่น ไม่ควรที่จะจดจำสิ่งใดในเวลา

สุดท้าย บาบานั้นเคยเห็นชัชยาสซี ฯลฯ ผู้ที่เป็นผู้เชื่อถืออย่างแรงกล้าในธาตุบราห์ม พวกเขานั่งและจดจำธาตุบราห์มแต่เขารู้และละร่างของพวกเขานั่น ความเยียบสงบของพวกเขามีผลกระทบอย่างมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถหลอมรวมไปกับธาตุบราห์มได้ พวกเขายังคงต้องถือกำเนิดผ่านกรรมมารดา พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ในความเป็นจริง กฤษณะนั้นเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนเพียงแต่พูดเช่นนั้นโดยที่ไม่มีความเข้าใจ พ่ออธิบาย: ศรีกฤษณะนั้นปราศจากกิเลสอย่างแท้จริง แต่เขานั้นก็ไม่เรียกว่าเป็นชัชยาสซี เขาเรียกว่าเป็นเทพ ไม่ว่าจะเรียกเขาว่าเป็นชัชยาสซีหรือเทพก็มีความสำคัญด้วยเช่นกัน เขากลายเป็นเทพได้อย่างไร? เขาได้กลายเป็นเทพจากชัชยาสซี เขาเคยมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดและแล้วก็ได้จากไปสู่โลกใหม่ ผู้คนเหล่านั้นมีการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่สามารถไปสู่ความไม่มีขีดจำกัดได้ พวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดในความมีขีดจำกัดด้วยกิเลส พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นนายของสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นราชาหรือราชินี เพราะศาสนาของพวกเขานั้นแยกห่างออกไป ศาสนาของการสละละทิ้งไม่ใช่ศาสนาเทพ ผู้คนของศาสนาชัชยาสซีไม่สามารถให้ความรู้ของศาสนาเทพได้ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงได้เรียนก็ทะเล่า? ทั้งหมดนั้นคือความไร้ศาสนา เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: พ่อทำลายความไร้ศาสนาและก่อตั้งศาสนาเทพ ผู้อื่นทั้งหมดก็เฝ้าแต่เป็นผู้ที่ไร้ศาสนา กิเลสนั้นก็ไร้ศาสนาเช่นกันใช่หรือไม่? เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: พ่อต้องมาเพื่อทำลายทั้งหมดนั้นเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพเดียว เมื่อเคยเป็นยุคทองในบาร์ตก็เคยเป็นเพียงศาสนาเดียว และแล้วศาสนานั้นก็กลายเป็นความไร้ศาสนา เวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอีกครั้งหนึ่ง ไม่ว่าแต่ละคนจะทำความเพียรพยายามมากเพียงไรก็ตาม, เขาก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงตามนั้น ลูกต้องมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก, แต่ขณะที่กำลังทำเช่นนั้น มากเท่าที่ลูกจะสามารถทำได้จะทำให้สิ่งนี้มั่นคงขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ผู้ทำบัตก็ตื่นแต่เช้าตรู่, เข้าไปสู่สันโดษและหมั่นลูกบัตของลูกประจำ ลูกทำบัตสำหรับทั้งวันของลูก: ในเวลานี้ฉันมีการจดจำระลึกถึงมากเท่านี้ในตลอดทั้งวัน ฉันมีการจดจำระลึกถึงมากเท่านี้และลูกจะได้ผลรวม ผู้คนเหล่านั้นตื่นในตอนเช้าตรู่และหมั่นลูกบัตของลูกประจำ ถึงแม้ว่าพวกเขานั้นอาจจะไม่ได้เป็นผู้ทำบัตที่แท้จริง สติปัญญาของบางคนก็เฝ้าแต่เร่ร่อนออกไปภายนอกทุกหนแห่ง เวลานี้ลูกเข้าใจว่าไม่ได้มีประโยชน์ใดๆในการทำบัต นี่คือความรู้ที่จะทำให้มีคุณประโยชน์อย่างมาก ในเวลานี้คือสภาพของการได้เข้าของลูก พ่อบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า: มานมานะบา! ได้มีการอ้างถึงคำพูดเหล่านี้ไว้ในกิตะเช่นกัน แต่ไม่มีใครสามารถบอกลูกถึงความหมายของสิ่งนั้น ไม่มีใครที่จะรู้วิธีที่จะตอบสนองต่อลูก ในความเป็นจริง ความหมายของสิ่งนั้นที่ได้มีการเขียนไว้ก็คือ: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ คำพูดเหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า อย่างไรก็ตามในสติปัญญาของพวกเขากฤษณะคือพระเจ้า กฤษณะคือผู้ที่มิร่างกายผู้ที่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด เขาจะสามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? ดังนั้นจะไม่ชัชยาสซีใด ฯลฯ ที่จะได้นิมิตของพ่อและลูก แม้ว่าคานธีนั้นจะเรียกว่าเป็นบาบุจี(พ่อ) ลูกก็จะไม่เรียกความสัมพันธ์นั้นว่าเป็นความสัมพันธ์ของพ่อและลูก เขาเป็นผู้ที่มีร่างกาย ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ลูกต้องคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ พ่อผู้ที่กำลังนั่งอยู่ในผู้นี้คือบาบุจี(พ่อ)ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกจากทั้งพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลก ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากบาบุจี อัจชะ บาร์ตนั้นก็ได้รับเอกราช อย่างไรก็ตาม, นั้นไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นมรดก บาร์ตควรที่จะได้รับความสุขใช่หรือไม่? มีมรดกอยู่ 2 อย่าง หนึ่งนั้นคือจากพ่อที่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งนั้นจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่ได้รับมรดกจากบราห์มา แม้ว่าท่านคือพ่อของมนุษยชาติทั้งหมด ท่านก็เรียกได้ว่าเป็นปู่ของปู่ของปู่ ท่านเองนั้นก็พูดว่า: ลูกไม่ได้รับมรดกใดๆจากพ่อ เมื่อผู้หนึ่งเองนั้นพูดว่าลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากเขา อะไรเล่าที่ลูกจะสามารถได้รับจากบาบุจินั้น? ไม่มีสิ่งใดเลย! ชาวอังกฤษนั้นก็ได้จากไป อย่างน้อยที่สุดก็มีความสุขในบางอย่าง เมื่อเป็นการปกครองของพวกเรา ในเวลานี้สิ่งนั้นคืออะไร? การอดอาหารประท้วง ยามรักษาการณ์และการหยุดงาน ฯลฯ เฝ้าแต่เกิดขึ้น จะเฝ้าแต่มีความก้าวร้าวรุนแรงอย่างมากมาย พวกเราไม่ได้กลัวผู้ใด พวกเราแม้แต่ฆ่าข้าราชการอาวุโส แทนที่จะเป็นความสุขก็เป็นความทุกข์มากยิ่งขึ้น เป็นเรื่องของความไม่มีขีดจำกัดเท่านั้น ที่พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใด,จงมีศรัทธาที่มั่นคง: ฉันคือดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย พ่อได้นำฉันมาเลี้ยงดู ฉันคือบุตรบุญธรรม ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าพ่อ,มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาและท่านได้อธิบายความลับของวงจรโลกแก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ลีมร่างของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาสาโทประธาน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าอย่างแน่นอนที่โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย มีผู้คนน้อยน้อยอย่างยิ่งในโลกใหม่ มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างดวงวิญญาณนับล้านๆ และ 900,000 เท่านั้น ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นจะไปไหน? ในเวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดเคยอยู่เบื้องบนนั้น และแล้วพวกเราได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา ดวงวิญญาณนั้นก็เรียกว่าเป็นนักแสดง ดวงวิญญาณนั้นแสดงผ่านร่างนี้ ดวงวิญญาณต้องการอวัยวะของเขา ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก

ไม่ได้มี 8.4 ล้านชาติเกิด หากทุกคนนั้นจะใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด บทบาทนั้นจะชั่วร้ายอย่างไร? ลูกจะไม่จดจำสิ่งใด จะอยู่เหนือความทรงจำของลูก ลูกนั้นจะไม่สามารถจะจดจำแม้แต่ 84 ชาติเกิดได้ ลูกลืมสิ่งเหล่านั้น เวลานั้นลูกต้องจดจำพ่อ และอย่างแน่นอนจงกลับมาบริสุทธิ์ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยไฟโยคะนี้ ลูกมีศรัทธาเช่นกันว่าลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทุก ๆ วงจร ในเวลานี้ในการที่ลูกนั้นจะกลายเป็นชาวสวรรค์ พ่อได้พูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เพราะพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกเคยเรียกหาพ่อ และดังนั้นพ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ในขณะที่มนุษย์นั้นไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนแห่งความสุข? ชันยาสชี้พูดว่าความสุขเป็นเหมือนกับมูลกและพวกเขาต้องการความสงบ ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถที่จะไปสู่ยุคทองได้ ในยุคทองมีศาสนาของหนทางของการครองเรือน เหล่าเทพนั้นปราศจากกิเลสและพวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ขณะที่พวกเขานั้นได้กลับมาใช้ชาติเกิด เวลานั้นพ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส หากลูกต้องการจะไปสู่สวรรค์, จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดทิ้ง และลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ และแล้วลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เคยเป็นความสงบพร้อมกันกับความสุขที่นั่น ในเวลานี้เป็นดินแดนของความทุกข์ พ่อมาและก่อตั้งดินแดนแห่งความสุขอีกครั้งและทำลายดินแดนของความทุกข์ สัญลักษณ์นั้นก็อยู่เบื้องหน้าลูกเช่นกัน ถามพวกเขา: เวลานั้นพวกท่านกำลังยืนอยู่ที่ใด? ในเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและการทำลายล้างเพียงแต่อยู่ข้างหน้า มีเพียงชั้นส่วนเล็ก ๆ เท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ไม่ได้มีทวีปมากมายที่นั่น พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่นั่นที่และอธิบายแก่ลูกถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก นี่คือโรงเรียน พระเจ้าพูด: ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ เวลานั้นลูกต้องไปจากยุคเหล็กสู่ยุคทอง ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข การจดจำผู้เดียวคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกต้องลืมร่างของลูกด้วยเช่นกัน ลูกได้มาจากดินแดนแห่งความสงบและลูกก็ต้องกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดสามารถไปที่นั่น ขณะที่จดจำพ่อลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกต้องนั่งและอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนอย่างยิ่ง ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้มีภาพทั้งหมดนี้ เคยมีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกโดยที่ไม่มีรูปภาพ, อธิบายในสาระ ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพในโรงเรียนนี้ นี่คือการรู้สำหรับโลกใหม่ เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ สายตาของพ่อจะคงอยู่กับลูก ๆ ท่านสอนพวกเราดวงวิญญาณ ลูกอธิบายด้วยเช่นกันว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูก ชื่อของท่านคือชีพบาบา เมื่อลูกพูดว่า “บาบาที่ไม่มีขีดจำกัด” พวกเขาที่อยู่อย่างลับสน เพราะมีบาบาอยู่มากมาย แม้แต่นายกเทศมนตรีก็เรียกว่าเป็นบาบา พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ แต่แม้กระนั้นชื่อของพ่อก็ยังคงเป็นชีวา พ่อให้ความรู้แก่ลูกผ่านพาหนะนี้ พ่อได้นำผู้นี้มาเลี้ยงดูและให้ชื่อเขาว่าประชาบิดาบรรพมา เขาเองก็ได้รับมรดกจากพ่อ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะนี้คือเวลาของการกระโดดจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ดังนั้นจงมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดต่อโลกเก่า นำสิ่งนั้นออกไปจากสติปัญญาของลูก
2. ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษา ไม่ได้เป็นเรื่องปกติที่นักเรียนจะนั่งในโรงเรียนพร้อมกับปิดตาของเขา ให้ความใส่ใจในเวลาของการศึกษาเล่าเรียนที่สติปัญญาของลูกไม่ได้เร่ร่อนไปที่นั่นที่นั่นและลูกไม่ได้หาวนอน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ยินจงเฝ้าแต่เข้าถึงสิ่งนั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่อดทนผู้ที่อดทนทุกสิ่งด้วยความรัก โดยการคิดว่าสิ่งนั้นเป็นคำสั่งของพ่อ

ลูก ๆ บางคนพูดว่าพวกเขาถูกอดทนและพวกเขายังพูดด้วยเช่นกันว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ต้องอดทนและต้องตาย อย่างไรก็ตาม ด้วยการอดทนหรือการตายในวิธีนี้คือการประกาศสิทธิ์ลำดับในวิชาของดาร์นา ดังนั้นอย่าได้เกรงกลัวของความอดทนสิ่งใด ลูก ๆ บางคนอดทนทุกสิ่ง แต่มีความแตกต่างในความอดทนด้วยการบีบบังคับและความอดทนด้วยความรัก ลูกไม่มีความอดทนใด ๆ เนื่องจากสถานการณ์ แต่ลูกต้องอดทนเนื่องจากคำสั่งของพ่อ โดยการคิดว่าสิ่งนั้นเป็นคำสั่งและอดทนด้วยความรักหมายถึงการเปลี่ยนแปลงตนเองและเพียงในสิ่งนี้ที่ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในคะแนน

คติพจน์: ผู้ที่รับประทานยาบำรุงความสุขอยู่อย่างสุขภาพดี

*** โอม ขานติ ***